

Chloé en Frederik houden van Veerle.

En Veerle van hen.

Met z'n drieën een relatie

Interview: Jeroen Struys / Foto: Joost Joossen / Styling:
Julie D'hooge / Wegens anonimiteit zijn de namen fictief en de
mensen op de foto stand-ins / Met dank aan relatietherapeut Jo
Beddeleem, www.huisartsengroep.be.

Ménage à trois, 24 op 24

Veerle: "Eigenlijk ben ik monogaam, want ik wil
dit volhouden voor de rest van m'n leven."

Chloé: "Andere vrouwen reageren vaak bezorgd,
mannen feliciteren Frederik uitgebreid."

Frederik: "Je experimenteert met eten, kleren en
reizen. Waarom dan niet met seks?"

Veerle (29)

Veerle heeft een dochter uit een vorig huwelijk en begon drie jaar geleden een polyamoureuze relatie met Chloé en Frederik.

"Als ik had geweten dat dit kon, was ik nooit gescheiden om mijn lesbische kantje."

"Aan de schoolpoort van mijn dochtertje ontmoette ik Chloé, een andere moeder. Ik had iemand nodig om over mijn scheiding te praten, en in de weken erop leerden we elkaar door en door kennen. Uit die vertrouwensband ontstond verliefdheid. Maar Chloé had al een man, en geen haar op haar hoofd dacht eraan om bij Frederik weg te gaan. Ze legde me uit dat dat geen probleem hoefde te zijn. Dat Frederik mij wel zou kunnen accepteren, als ik maar kon aanvaarden dat ik niet haar enige partner zou zijn. 'Hé? Wat zeg jij nu!', was mijn eerste reactie. Ik had er nooit eerder over gehoord, en zag zoiets echt niet zitten: ik zou nooit mijn liefde kunnen delen met iemand anders. Maar ik was verliefd op Chloé, en kon dat niet zomaar laten varen. Ondertussen kwam ik alsmaar vaker bij hen over de vloer, en leerde ik Frederik beter en beter kennen. En na een tijdje leerde ik van hem te houden, net zoals ik van Chloé hou, maar dan op een andere manier. Dat ging allemaal heel geleidelijk. Ik heb geleerd dat ik geen liefde en aandacht moet delen; ik krijg er net méér."

"Drie jaar lang had ik een traditioneel, maar gelukkig huwelijk, waar mijn dochter Astrid het resultaat van

werd. Maar toen ik ontdekte dat ik lesbisch was, kon ik niet liegen tegen mezelf en ben ik gescheiden en alleen gaan wonen. Als ik toen had geweten dat je relatie niet hoeft af te springen omdat je iemand nieuw hebt leren kennen, was ik misschien nooit gescheiden. Maar ik had er nooit bij stilgestaan dat het kon. Ik heb de liefde met drie langzamerhand leren aanvaarden, net zoals ik ook mijn lesbische gevoelens na mijn lange heterorelatie heb leren aanvaarden. In het begin probeer je die nieuwe gevoelens te verdringen: ik kán niet lesbisch zijn, want ik ben al die jaren al getrouwd met een man. Ik kán niet aan polyamorie doen, want je kunt geen liefde delen Maar wat later durf je af te stappen van die traditionele waarden en denk je: hm, misschien kan het wel. Waarom ook niet? Op een bepaald moment durf je je te gooien in dat nieuwe avontuur en laat je je niet meer remmen door al die conventies.

Twee jaar geleden durfde ik eindelijk de stap zetten en ben ik met Chloé en Frederik gaan samenwonen. Met hen is het alsof de puzzel eindelijk past. Eigenlijk ben ik monogaam, want ik wil deze relatie volhouden tot het einde van mijn leven. We vormen met mijn dochter en hun zoon een hecht gezin, en dat kun je niet zomaar verbreken. Mijn dochttertje vindt er niets raar aan, ook omdat wij er altijd heel normaal over doen. Voor haar is het vooral belangrijk dat ze in een warme omgeving opgroeit, en hier krijgt ze liefde genoeg. Soms stelt ze wel vragen, maar dan antwoord ik gewoon heel eerlijk.

Mama houdt van een man én van een vrouw. En van haar natuurlijk."

"Met twee samenwonen is al moeilijk, laat staan met drie. Daarom is het nog meer dan in een andere relatie belangrijk om regels af te spreken. Voor ons kan het bijvoorbeeld niet dat je er nog een ander op nahoudt buiten de relatie om. Als er al ruzie wordt gemaakt, gaat die meestal over de kinderen en onze verschillend manier van opvoeden. Maar dat geldt voor alle nieuw samengestelde gezinnen. En in ruzies is het vaak handig om met drie te zijn: dan is er altijd nog één persoon die de kalmte kan bewaren.

We slapen in één groot bed: drie eenpersoonsbedden met drie matrassen tegen elkaar geschoven. Ik lig altijd in het midden. Meestal hebben we met z'n drieën seks, maar eigenlijk wordt daar niet echt over nagedacht. Als we maar met twee zijn en we hebben zin in elkaar, dan doen we onze goesting. En als die derde dan thuiskomt van werk, dan doen we het misschien lekker nog een keer. Ons libido ligt hoger dan gemiddeld, we gaan zelden slapen zonder seks. Maar het is niet omdat we met drie samenwonen, dat we er lossere zeden zouden op nahouden. Het is hier net heel normaal. Ik ben niet iemand die snel verliefd word en ben nooit in mijn leven vreemdgegaan. Dat kan lang niet iedereen zeggen."

Chloé (32)

Chloé is op haar 19de getrouwd met Frederik. Drie jaar geleden kwam Veerle erbij.

"Er is een tweede mama voor mijn zoontje als ik sterf. Een enorme geruststelling."

"Toen ik met Frederik trouwde, was ik piepjong en had ik geen flauw idee dat ons huwelijk zo zou uitdraaien. Frederik was de man van mijn dromen, maar ik was nuchter genoeg om te beseffen dat hij geen prins op het witte paard was. Over één ding waren we het eens: waarom zou je uit elkaar moeten gaan, gewoon omdat je partner iemand anders ook leuk vindt? Als je partner iemand geweldig vindt, zal dat vast ook een geweldige persoon zijn, toch? Waarom zou je die dan geen kans geven?"

"Van meet af aan heb ik mijn gevoelens voor Veerle aan Frederik opgebiecht, en hij heeft me de kans gegeven om die liefde te laten groeien. Dat Frederik ervoor openstond, wist ik al: we hadden vroeger al eens een vrouw bij onze relatie betrokken, maar zij kon daar toch niet zo goed mee om. Aanvankelijk hadden alleen Veerle en ik wat, ook omdat zij nog niet openstond voor Frederik. Maar ik nam haar naar huis, en op den duur sliep ze gewoon in ons bed, met Frederik ernaast. Later bleek dat het ook tussen Frederik en Veerle klikte, en vielen de puzzelstukjes in elkaar. Dat is ook nodig: polyamorie betekent niet dat je er twee partners op nahoudt, maar dat je in een driehoek leeft, met wederzijdse liefde langs alle zijden van die driehoek.

Ik zie mezelf niet in categorieën als lesbisch of biseksueel, maar als iemand met een groter hart dan de meeste andere mensen. Ik kan van meerdere partners houden, net zoals ouders ook van meerdere kinderen kunnen houden. Ik heb geen enkele moeite om Frederik met Veerle te delen; er is genoeg liefde voor ons alledrie. Natuurlijk heb ik samen met Frederik al een veel langere geschiedenis, en dat creëert een andere band. Langs de andere kant is er niets zo vertrouwelijk als twee vrouwen bij elkaar. Voor mij is het grootste voordeel van onze driehoeksrelatie de geruststelling dat als ik doodga, er nog altijd een gezin voor mijn zoontje zal zijn. Zijn mama zal hij dan misschien niet meer hebben, maar hij heeft dan wel een tweede mama."

"Veerle en Frederik liggen in bed altijd in elkaar verstrengeld met elkaar, maar ik kan niet slapen als ik iemand naast me voel. Daar word ik niet jaloers van, nee. Als ik snel jaloers zou worden, had ik deze relatie nooit volgehouden. Ik kom niets tekort, en heb dus ook geen enkele reden om jaloers te zijn. Daarom vind ik het ook niet erg als Frederik en Veerle 'ns seks hebben als ik er niet bij ben. Zolang ik ook maar mijn portie krijg. Mijn ouders zijn heel katholieke mensen, en omdat ik hen niet nodeloos wil choqueren of kwetsen, heb ik hen niet alles in detail verteld. Maar ik vind het heel mooi om te zien dat ze Veerle echt als hun schoondochter beschouwen, haar uitnodigen op familiefeesten en zelfs cadeautjes voor haar dochter kopen. In het dorp wordt er niet raar

over gedaan. Natuurlijk zijn er altijd mensen die willen weten hoe het precies zit, en dan doen wij daar ook niet geheimzinnig over. Typisch is dat mannen anders reageren dan vrouwen. Terwijl vrouwen eerder bezorgd zijn om problemen met jaloezie, zal een man al snel iets zeggen als: 'Wow, Frederik, jij hebt het voor elkaar, kerel: twee vrouwen, de ultieme mannenfantasie!'"

Frederik (35)

Frederik is getrouwd sinds zijn 22ste en is blij dat zijn vrouw hem aan Veerle heeft voorgesteld.

"De helft van de wereld gaat vreemd, dus ik geloof niet in eeuwige trouw."

"Ik heb nooit geloofd in het huwelijk of in eeuwige trouw. Hoe komt het anders dat de helft van de wereld vreemdgaat en de andere helft scheidt? Ik wist van meet af aan dat ik niet gemaakt was voor monogamie, en dat heb ik ook altijd eerlijk tegen Chloé gezegd. Toch bleef onze relatie standhouden, gelukkig, en we zijn dan ook gewoon netjes getrouwd. We zien wel waar het schip strandt, dacht ik, en kijk 'ns aan: na al die jaren zijn we nog altijd samen, en hebben we een zoontje."

"Toen Chloé me voorstelde aan Veerle, dacht ik dat Veerle alleen in Chloé geïnteresseerd was. Ik heette haar dus welkom bij ons thuis, maar maakte geen avances. Na een tijdje ontstond er toch een soort platonisch communegevoel en nog later kreeg ik wel gevoelens. Op een

bepaald moment kwam het een van het ander, en lag Veerle plots tegen me aan in bed en sloeg de vonk over. Houden van, dat gaat geleidelijk. Seks kun je met iedereen hebben. Intimiteit, dat is liefde.

Hoe tolerant ik ook ben, ik moet bekennen dat ook ik jaloezie ken. Jaloezie is een natuurlijk gevoel, net als liefde, maar ik vind het een dom gevoel, want je hebt er niets aan. En dus wil ik mezelf daartegen verdedigen. Als mijn buurman een nieuwe Mercedes koopt, word ook ik jaloers, maar daarom moet ik nog niet meteen zelf naar de garage. Chloé en Veerle hebben wel eens samen seks zonder dat ik erbij ben, en daar heb ik niets op tegen, integendeel, ik gun het hen. Ik zou wel jaloers worden als ze het zouden doen met een ander, want dan zou ik het gevoel hebben dat ze iets achter mijn rug doen. Vertrouwen is net de basis voor onze relatie."

"Ik weet niet of onze driehoeksrelatie ook zou gewerkt hebben als Veerle geen vrouw maar een man was geweest. Ik ben hier ook de man des huizes, en die rol zou ik niet zomaar kunnen delen met een andere man. Er kunnen geen twee kapiteins op één schip staan. Bovendien gaan mijn gevoelens toch eerder uit naar vrouwen dan mannen. Seks met twee vrouwen is trouwens spannender en geiler dan met één vrouw, dat cliché klopt alvast. Ik ben ook altijd seksueel heel actief geweest. Ik heb er altijd verbaasd over: hoe kun je iets dat zo fijn is, zo weinig doen? Je eet drie keer per dag, maar je zou maar twee keer per week seks hebben? Dat heb ik nooit begrepen. Zelfs na al

die jaren huwelijk hebben we toch zo goed als elke dag seks, soms meer.

Misschien is mijn leven ingewikkelder dan dat van andere mensen. Maar hoe zit dat dan met al die mensen die zich gevangen voelen in hun relatie en vreemdgaan, al was het maar in hun gedachten? Dat is toch ellendig? Wij hebben een relatievorm gevonden die een oplossing vormt voor het menselijke verlangen naar meer. Iedereen vindt het normaal om zoveel mogelijk te experimenteren met eten, kleren of reizen, maar vindt wel dat hij heel z'n leven monogaam moet zijn. Ik geloof niet in dat hypocriete perfecte plaatje van eeuwige trouw, waar de meeste mensen zich achter verbergen."